

Streda 3. augusta 2016

Text: 2Kr 25, 8 – 12

⁸V piatom mesiaci, siedmeho dňa toho mesiaca, v devätnástom roku babylonského kráľa Nebúkadnecara, prišiel do Jeruzalema veliteľ telesnej stráže Nebúzaradán, služobník babylonského kráľa. ⁹Vypálil dom Hospodinov a kráľovský palác. Aj všetky významnejšie budovy spálil ohňom. ¹⁰Všetko chaldejské vojsko veliteľa telesnej stráže rozbúrало i hradby okolo Jeruzalema. ¹¹Veliteľ telesnej stráže Nebúzaradán odvliekol do zajatia aj zvyšok ľudu, čo zostal v meste, zbehov, ktorí prebehli k babylonskému kráľovi, spolu so zvyškom davu. ¹²Z drobného ľudu krajiny zanechal veliteľ telesnej stráže niektorých, ako vinárov a roľníkov.

Piesne: ES č. 648, 353

Zamyslenie nad Božím slovom:

Z celého textu cítiť veľmi pochmúrnú atmosféru. Nie je tam žiadna nádej, povzbudenie, žiadna budúcnosť. Na jednej strane stojí svedectvo o vojenskej moci nepriateľa, v skutočnosti je to však svedectvo o niečom, čo presahuje rámec nášho myslenia – je to svedectvo o Božej spravodlivosti. Boh nemlčí, ako si to dnes mnohí myslia. To naše myslenie je obmedzené časom a priestorom, Boha neobmedzuje nič v Jeho pohľade do budúcnosti. Nič nemôže zmariť Jeho plány ani ciele s nami, ľuďmi. Vždy, keď Izraelci odpadli od Hospodina a spreneverili sa Jeho prikázaniam, prišiel spravodlivý trest. Boh je predovšetkým spravodlivý. Jeho zmýšľanie je vždy čisté na rozdiel od toho nášho, a aj keď trestá, robí to pre naše dobro, lebo nechce, aby niekto zahynul. Boh chce, aby sa všetci dali na pokánie a boli spasení. Kráľ Nebúkadnecar jednoducho splnil to, čo chcel Hospodin – ani on sám nemohol vedieť, že nevedomky splnil príkaz Hospodina, ktorý sa rozhodol zničiť Jeruzalem za jeho hriechy. Zo strany Hospodina to nebola pomsta, ale spravodlivý trest za hriech. Rozdiel medzi pomstou a trestom spočíva v jednom: pomsta nepozná zľutovanie a odpustenie, zatiaľ čo Boh vo svojom treste nezabúda ani na jedno. A tak hoci Izrael je zničený, domy vypálené a národ odvedený do zajatia, Boh už chystá jeho návrat. Boh plní svoje záväzky, zľutuje sa a odpustí. Prorokovi Jeremiášovi uprostred vyhnanstva zaznel Boží prísľub: „*Preto, hľa, prichádzajú dni – znie výrok Hospodinov – keď nebudú už hovoriť: Akože žije Hospodin, ktorý vyviedol Izraelcov z Egypta, ale: Akože žije Hospodin, ktorý vyviedol a priviedol potomstvo domu Izraela zo severnej krajiny a zo všetkých krajín, do ktorých som ich rozohnal. A budú bývať na svojej pôde.*“ (Jer 23, 7 – 8) To sa splnilo pri Izraeli a Božie zľutovanie a odpustenie sa každý deň naplňa aj pri každom z nás. Prijímajme v pokore Božie napomenutia i Božiu trestajúcu ruku, vyznávajme v pokání svoje hriechy a verme, že Boh je natoľko milosrdný a láskavý, že nám naše hriechy odpúšťa, vzdľahuje ich od nás, ako je východ vzdialený od západu, a naplňa náš život vždy novým a novým požehnaním. Vďaka Mu za to. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Hospodine, za to, že Ťa smieme spoznávať ako svojho nebeského Otca, ktorému záleží na nás, hriešnikoch. Ďakujeme Ti, že nám ponúkaš večný život. Ďakujeme Ti, že u Teba je aj odpustenie všetkých našich hriechov, a to skrze zásluhy Tvojho Syna Ježiša Krista. Prosíme, zostávaj s nami so svojím požehnaním a veď nás každý deň cestou poslušnosti Tvojmu slovu a cestou pokory. Amen.

Mgr. Monika Beňová, námestná farárka v CZ ECAV Rankovce (KOS)